

Hr. Moltesen ind at tage Tallene i den af Lord Esher opstillede Plan som Udgangspunkt for, hvorledes man kunde tænke sig Grænserne for de forskellige europæiske Staters Rustninger. Jeg tror da, det ærede Medlem vil faa tilstrækkelig tydelig Besked i den Henseende, og naar det ærede Medlem hører selve Tallene, maa han dog ogsaa kunne forstaa, at der overhovedet ikke kunde være Tale om at tage disse som Udgangspunkt; og at den højtærede Socialminister og jeg, som paa dette Tidspunkt var Talsmænd for helt andre Tal for Danmarks Vedkommende, pludselig skulde have skiftet Mening og givet vor Tilslutning til disse ejendommelige Planer, er dog i den Grad udenfor al Rimelighed, at jeg ikke synes, vi behøvede at anvende Tiden paa Forhandling derom. Men da det ærede Medlem har ført det frem, er jeg nødt til dog at gøre opmærksom derpaa.

Det ærede Medlem bad derefter atter om Besked om den Ordning af 1922, som vi havde foreslaaet. Ja, jeg har allerede i min første Tale gjort Rede for, hvilke Dele af dette System fra 1922 jeg ansaa det for afgjort nødvendigt at vende tilbage til. Jeg har endvidere gjort opmærksom paa, at der er andre Punkter, om hvilke jeg mener, at de kan være Genstand for Forhandling baade overfor den højtærede Regering og dens Parti og overfor Partiet Venstre — og hvis de Konservativer vil være med, saa naturligvis ogsaa overfor dem.

Med Hensyn til det særlige Spørgsmaal om Minekasterne har jeg tidligere sagt, at jeg troede ikke, der var nogen Rimelighed i at anskaffe saadanne, men at jeg ønskede at høre Forsvarsministerens Begrundelse derfor og derefter tage under Overvejelse, om de ikke kunde erstattes paa anden rimelig Maade; det kunde f. Eks. tænkes, at vi kunde blive enige om at erstatte dem med det Artilleri, som det ærede Medlem med saa stor Interesse taler om. Disse smaa Kanoner er for øvrigt ikke det radikale Venstres smaa Kanoner, det er de smaa Kanoner fra det gamle Venstres Tid. Men dette Spørgsmaal hører jo til dem, om hvilke jeg har sagt, at de maa staa aabne til den kommende Forhandling, og deres Afgørelse vil være afhængig af dennes Karakter.

Jeg vil dernæst sige nogle enkelte Ord i Anledning af de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle). Det ærede Medlem fremhævede meget stærkt, at det afgørende under denne Forhandling ikke kunde være Fortolkningen af en Række Paragraffer og

i det hele taget ikke den Gruppe af formelle Spørgsmaal, som her i saa høj Grad har været drøftet. Jeg har deltaget i denne Drøftelse, fordi det jo er nødvendigt at tale saadanne Sager igennem, naar man fra modsat Side lægger saa megen Vægt derpaa, men jeg for mit Vedkommende deler den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) her har udtalt. Jeg tror, det havde været mere formaalstjenligt, om man havde holdt sig mere til en Diskussion om Realiteterne, nemlig: Hvilke Opgaver tilsigter man at løse, og hvilke Midler, som vi kan tilvejebringe, skal anvendes til disse Opgavers Løsning? Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) sagde derom, at han havde den Opfattelse, at et Neutralitetsværn af en vis Størrelse kunde være af Betydning til at forebygge Neutralitetskrænkelser. Han havde øjensynlig ogsaa det Indtryk, at den Styrke, vi havde i Krigstiden, var af Betydning i saa Henseende. Ja, Vagtholdet havde Betydning til at undgaa adskillige Neutralitetskrænkelser af mindre betydelig Karakter. Derimod er det ganske vist min Opfattelse — og jeg tror at kunne bygge den paa alt, hvad jeg har erfaret i de Aar, jeg havde med disse Spørgsmaal at gøre —, at hverken Københavns Befæstning eller den Del af Marinen, som jeg ikke tillægger afgørende Betydning, havde nogen Værdi i Retning af at forebygge en alvorlig Neutralitetskrænkelsetilstand i Danmark. Naar en alvorlig Neutralitetskrænkelsetilstand blev undgaaet, laa dette selvfølgelig i første Række i de Forhold, som bevirkede, at ingen af de krigsførende Magter saa sin Interesse i at tilsidesætte Neutralitetsreglerne ved et Angreb paa Danmark, og dernæst i den Omstændighed, at det lykkedes Danmark gennem en forsigtig, tilbageholdende og i hele sin Karakter alsidig Politik at bevare Tilliden hos begge de krigsførende Parter i de afgørende Øjeblikke. Imidlertid lægger jeg megen Vægt paa, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) udtalte, at vel mente han ikke, at det foreliggende Forslag i den nuværende Skikkelse tilfredsstillede de Krav, som efter hans Mening maatte stilles for at kunne forebygge Faren for Neutralitetskrænkelser, men dertil føjede han et Ønske om, at Danmark vedblivende skulde gaa i Spidsen for Nedrustningen, selv om han mente, vi skulde holde os nærmere til de andre i saa Henseende, end der er Tale om her. Jeg ser deri Udtryk for en Forhandlingsvillighed indenfor Partiet Venstre, en Forhandlingsvillighed, jeg ogsaa finder